

TẢ CÂY VẢI THIỀU QUÊ EM - VĂN MẪU 7

Đề bài: *Em hãy tả cây vải thiều quê em.*

Bài văn tả cây vải Lục Ngạn

Quê em nổi tiếng với vải thiều Lục Ngạn đã mang thương hiệu quốc gia và vươn ra cả quốc tế.

Nhờ đất đai và thời tiết phù hợp. Giống vải ở đây ngon, cây vải sinh trưởng tốt tạo ra một sản phẩm được ưa chuộng vô cùng. Ngày xưa, vải thiều Lục Ngạn chỉ được dùng để tiến cống cho vua chúa nhưng cây giờ trong thời đại mới, mọi người đều có thể thưởng thức thứ vải tiến vua này.

Gia đình em may mắn cũng nằm trên vùng đất này. Nhà em cũng trồng rất nhiều vải, khoảng 8 ha. Mỗi năm thu nhập của cây vải nuôi sống gia đình và làm cho gia đình em có chút của ăn của để. Cây vải nhà em không quá cao để cho dễ thu hoạch. Gốc cây được bôi vôi trắng chống sâu và mối mọt hại cây.

Trên thân cây bố em đều đánh dấu kí hiệu để nhận biết từng cây. Lá vải to bằng hai ngón tay chụm lại, tán là dày và kín. Hoa vải khi ra thì nở thành từng chùm trắng xóa. Hoa không có mùi, nhưng lại có mật ngọt, thu hút rất nhiều ong đến.

Nhìn cả vườn hoa trắng muốt bông lên như những đám mây nhỏ bông bênh, bông bênh. Khi ra quả hì ban đầu quả có màu xanh, vỏ hơi sần sần. Sau đó, khi chín vỏ quả chuyển dần sang màu đỏ rực rỡ, vỏ cũng láng hơn lúc xanh. Từng chùm quả đỏ lác lác trên cây nhìn dễ thương vô cùng. Nhưng tuyệt vời nhất vẫn là khi cảm nhận thứ vị ngọt thanh mát của cùi vải. Cùi vải trắng ngần, mọng nước lại dày cắn vào như tan ngay trong miệng. Thật không thể nào diễn tả hết.

Em rất tự hào về vườn vải của gia đình. Sau này, em nhất định sẽ phát triển thương hiệu vải này hơn nữa. Giúp cho quê hương giàu mạnh hơn với chính đặc sản quê mình.

Bài văn tả cây vải Thanh Hà

Hải Dương quê em có rất nhiều hoa thơm quả ngọt nhưng nổi tiếng nhất vẫn là vải thiều Thanh Hà. Những vườn vải rộng hàng mẫu, những dãy vải dài cả cây số, cây nào cây này sum suê, nổi bật trên nền trời đồng bằng thoáng đãng.

Vào khoảng tháng tư Âm lịch, từng đàn tu hú bay về đậu trong vườn vải. Tiếng chim tu hú cất lên báo hiệu mùa vải chín. Từ xa nhìn lại, một màu đỏ sẫm bao trùm khắp các tán lá cây, lẫn lướt màu xanh của lá. Những chùm vải sai lúc liu, trái tròn căng, nặng trĩu cành.

Sáng sáng, em cùng bố mẹ ra thăm vườn vải. Em hít căng lồng ngực mùi thơm ngào ngạt của vải chín trong không khí mát lạnh. Năng càng lên cao, hương thơm càng nồng nàn, theo gió bay xa.

Hiện nay, nhiều nơi đã trồng được vải thiều nhưng vải thiều ở Tiên Hưng, Thanh Hà vẫn ngon hơn cả. Trái vải tròn, da mỏng màu nâu đỏ. Lớp cùi dày trắng ngà, bọc lấy cái hạt chỉ nhỏ bằng đầu đũa. Bỏ vào miệng nhai, ta sẽ thấy vừa giòn vừa ngọt. Hương vị đậm đà của trái vải thiều thật khó quên!

Giữa mùa hè, những ngày thu hoạch vải cũng là những ngày làng em vui như hội. Vải thiều quê qm là món quà đặc biệt có mặt khắp nơi trên mọi miền đất nước. Người dân phương Nam và du khách nước ngoài giờ đây dễ dàng cầm trên tay chùm vải tươi rói như vừa hái ở trên cành.

Không có gì thích bằng đi chân trần trong vườn vải chín. Đất phù sa mịn màng dưới chân và trên đầu là một vòm xanh pha hồng bát ngát, thơm tho, vắng vắng tiếng chim tu hú. Cây vải thiều đã trở thành nguồn thu nhập đáng kể, góp phần lam đổi mới gương mặt quê hương em.

Bài văn tả cây vải trong vườn nhà

Khu vườn nhà em trồng rất loại cây ăn quả như vải, nhãn, ổi, na, mít,... Nhưng cây vải được trồng từ rất lâu từ thời ông nội đến nay vẫn sai trĩu quả khiến em rất yêu thích.

Cây vải nhà em cao hơn mái nhà, tán cây xòe rộng lan tỏa bóng mát mỗi khi mùa hè về. Tuy nhiên tán và cành cây của nó không lớn, khẳng khiu nhưng có độ dẻo dai rất cao nên khi leo lên đó không bị gãy. Thân cây vải xù xì, sờ vào cảm giác nhám nhăm và sần sùi. Chỉ cần một vòng tay của em là đã có thể ôm lấy thân cây vải một cách dễ dàng. Nó không có bộ rễ to đồ rộ và mọc tràn lan trên mặt đất. Rễ của cây vải mọc rất khiêm tốn, chỉ có một vài rễ ngoi lên mặt đất mà thôi. Lá của cây vải có màu xanh thẫm, có hơi hướng giống với lá của cây nhãn. Mỗi khi mùa thu về lá của cây vải bắt đầu ngả màu và sang màu đông thì nó khô héo và rụng xuống cội. Đến khi mùa xuân đến thì những chiếc lá lại bắt đầu nhú lên, đâm chồi nảy lộc non. Chờ đến khi mùa hạ đến thì cành lá sum xuê và tỏa bóng mát rợp khắp. Cây vải có hoa màu trắng bé xíu chen chúc nhau giấu sau từng tán lá xanh.

Từng cụm từng cụm cứ khép kín vào nhau, khi có gió thổi qua thì những cánh hoa bé xíu mỏng manh lại rơi rụng xuống mặt đất. Chờ thời kì thụ phấn thì bắt đầu đơm quả bé tí

xíu. Quả vải cứ thế lớn lên từng ngày. Vỏ của quả vải không trơn mịn mà sờ vào hơi nhám. Vải là loại quả đặc trưng của mùa hè, khi ăn hơi nóng so với những loại quả khác. Tuy nhiên vẫn có rất nhiều người mê mẩn quả vải này. Vì hương vị thơm lừng, cùi vải dày và ngọt lịm khiến người ăn không thể cưỡng lại được.

Mùa vải của gia đình em năm nào cũng có rất nhiều quả, từng chùm, từng chùm cứ chụm vào nhau trĩu cả cành. Có khi ba em phải buộc từng chùm vào lại với nhau vì sợ cành cây sẽ bị gãy. Cả nhà em ai cũng thích ăn vải. Khi mùa vải chín, mẹ thường hái những chùm quả to và tròn nhất đặt lên bàn thờ ông để tưởng nhớ công lao trồng và chăm sóc vải của ông. Mỗi lần nhìn cây vải em lại thấy nhớ ông nhiều vô kể.